

[Kai Moltke.] boligbyggeri med rentesikring osv. fra 12.000 til 18.000, men jeg bliver nødt til at stille et tillægsspørgsmål her. Nu har den forhenværende statsminister tidligere opsagt militærforliget. Er kravet, disse 18.000 boliger, som ligger uden for rammerne af boligforliget, et lignende første skridt i retning af, at socialdemokratiet også befrier sig for boligforliget og dets konsekvenser på grund af en ændret situation? Og så må jeg blot tilføje yderligere, at dette måske havde haft mere vægt, hvis man både havde opsagt forsvarsforlig og boligforlig, medens den tidligere statsminister endnu rådede over et flertal i tinget, for det er jo krav, som ikke mindst fra venstreorienteret side blev foreslået regeringen og afvist, medens man havde flertallet.

Dernæst til beskæftigelsen. Jeg synes også, at regeringspartierne i modsætning til tidligere er gået ganske overordentlig stille med dørene, hvor det drejer sig om betingelserne for beskæftigelsen, sådan som det fremstilles af det økonomiske råds formandskab. Hvad er det, man siger her? Man siger, at en stor del af beskæftigelsens svigten skyldes en svigtende købekraft på hjemmemarkedet, og så kombinerer man to ting, finanspolitisk lettelse gennem nedsettelse af skatterne og indkomstpolitik.

Før vi går over til indkomstpolitikken, vil jeg gerne se lidt på, hvad vor epoke og dens ændringer indebærer. Det er en omgruppering af tingene, og her taler man om afskrivningsregler og tilskud som noget af det centrale i det, der skal ske i øjeblikket. Måske skulle man dog se at finde et sikrere fundament. Hvad er hovedtendensen i udviklingen? Det er koncentrationen, det er filialerne, det er datterselskaberne. Hvad om man, før man behandlede afskrivningsreglerne, indførte koncernregnskabspligt også for banker, også for industriforetagender, og her så, hvordan man i virkeligheden fra denne side garanterer pengene. Eller hvorfor ikke regnskabspligt for de såkaldte kommanditselskaber, dem med under 10 aktionærer? Vi har en udvikling i retning af den økonomiske magtelite, som vi kender så godt fra Sverige, men var tiden så ikke inde til, som jeg foreslog, og som jeg nu ser får en vis genlyd her i tinget, at kombi-

nere disse ting med en undersøgelse af aktieselskabsloven og de ændringer, der er nødvendige i aktieselskabsloven, før man bygger videre på det kapitel, der hedder afskrivninger og indkomstpolitik?

Vi har bl. a. med filialsystemet og koncentrationen de såkaldte skæve regnskaber, og jeg kan da virkelig ikke tro, at økonomiministeren skulle stå på det standpunkt, at man ved forskellige datoer for regnskabsårets udløb skal give mulighed for at afskrive på de samme ting og de samme varer f. eks. tre gange. Det ville, før man går til ændring af afskrivningsreglerne, måske være en smule praktisk, om man førte aktieselskabslovgivningen à jour med disse ting, for det er dog helt tåbeligt at tale om indkomstpolitik, hvis man ikke engang tør kortlægge billedet og se, hvad der finder sted på modpartens side.

Jeg afventer stadig med spænding ministeriets afgørelse af, hvordan det kommer til at se ud med sådanne ting som åger ved udlån, pantebrevsspekulationen og ikke mindst jordlovene. For når man vil ned sætte omkostningerne for erhvervslivet, er det jo afgørende felter, som ikke skal springes over, når man vil tale om indkomstpolitik.

Jeg er indforstået med, at det ikke fører til stigende produktion, at 6 pct. af landets arbejdskraft går ledig. Jeg er også indforstået med, at produktionen stiger mere, hvis disse folk bringes i arbejde og fuld beskæftigelse. Det kan umuligt fremme produktionen og produktionsmulighederne her i landet, at man bliver ved med at opretholde disse tilstande. Derfor bevillinger, derfor mere offentligt byggeri, derfor mere initiativ til virkelig hjælp til den del af erhvervslivet, som trænger til det.

Men når man siger, at en stor del — og det siger vismændene jo — af arbejdsløsheden stammer fra en svigtende efterspørgsel på hjemmemarkedet, ville det måske være klogt, om man ombyttede vismændenes formel for, hvad der skal ske i dette land: indkomstpolitik kombineret med skattelettelse. Se, ved skattelettelse forstår jeg ikke dette loft, som jeg forstår at regeringspartierne i øjeblikket skændes så meget om. Ved skattelempelser forstår jeg, at man sætter ind på sådanne områder i hjemmefor-